

Dosarul nr. 2ra-193/20

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia sediul central (jud. Gh. Burdujan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Primăriei orașului Cimișlia împotriva lui Pavel Prisăcaru cu privire la încasarea datoriei și la

cererea reconvențională a lui Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Corina Digore împotriva Primăriei orașului Cimișlia cu privire la obligarea încheierii contractelor de arendă a terenurilor agricole, proprietate publică

împotriva deciziei din 3 septembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de reprezentanții Primăriei orașului Cimișlia, Aliona Sîrbu și Gheorghe Răileanu, casată parțial hotărârea din 5 decembrie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul central și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 25 septembrie 2015, Primăria orașului Cimișlia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pavel Prisăcaru cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 21 octombrie 2013, a avut loc o licitație publică cu strigare și reducere, informația despre care a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 216-220 (4534-4538) la 4 octombrie 2013, unde au fost incluse și terenurile agricole, contur 502, suprafața 70 ha și conturul 1070, suprafața de 14 ha, proprietate publică a orașului Cimișlia.

A menționat că potrivit procesului-verbal nr. 21a din 21 octombrie 2013, învingătorul lotului licitat a fost Pavel Prisăcaru.

A învederat că potrivit pct. 33 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, câștigătorul licitației este obligat pentru obținerea dreptului de arendă, în termen de 15 zile, să achite în avans chiria licitată pentru cel puțin 3 luni.

A remarcat că în termen de 15 zile, învingătorul licitației Pavel Prisăcaru nu a achitat suma calculată în mărime de 33 692,50 de lei.

Așadar, deși nu a fost achitată în avans chiria și nu a fost semnat contractul de arendă, Pavel Prisăcaru, în anul agricol 2013-2014 a prelucrat terenul agricol cu suprafața de 72 ha și în anul 2014-2015 suprafața de 84 ha din terenul câștigat la licitație, l-a însămânțat cu porumb și a recoltat roadă.

La 18 octombrie 2013, pentru participare la licitație Pavel Prisăcaru a achitat un acout în valoare de 6 129,71 de lei.

După avertizarea făcută de către primar prin scrisoarea nr. 786 din 2 iunie 2014, la 6 iunie 2014, pârâtul a mai achitat suma de 27 572,80 de lei pe contul primăriei pentru folosirea pământului, iar după data de 6 iunie 2014, contractul de arendă nu a putut fi semnat din cauza datoriei la buget în mărime de 39 273,4 de lei.

A relatat că la 4 mai 2015, Pavel Prisăcaru a depus pe numele președintelui comisiei de licitație o cerere, prin care a solicitat, în legătură cu plecarea sa peste hotarele Republicii Moldova, permiterea achitării sumei pentru arendă cu termenul depășit pentru perfectarea contractelor de arendă pentru loturile L-9A și L-4A. Însă, la momentul depunerii cererii respective, Pavel Prisăcaru deja avea acumulată o datorie față de bugetul orașenesc în mărime de 167 220,78 de lei, astfel, cererea respectivă nu a putut fi satisfăcută.

A comunicat că la 8 iulie 2015, specialiștii primăriei au întocmit un act de constatare privind prelucrarea nelegitimă a terenurilor cu suprafața de 70 ha, contur 502 și 14 ha din conturul 1070 plantate cu porumb.

La 2 septembrie 2015, Pavel Prisăcaru, după recoltarea roadei, a mai achitat suma de 70 000 de lei, prin urmare, la moment suma datoriei constituie 136 347,57 de lei.

A evidențiat că prin refuzul de a achita plata pentru arenda terenurilor proprietate publică, pârâtul a cauzat prejudicii materiale atât bugetului local, cât și statului.

De asemenea, a menționat că pârâtul a încălcat prevederile art. 512, 514, 572 și 573 Cod civil, până la operarea modificărilor în vigoare din 1 martie 2019.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 14 alin. (2) lit. q), 29 alin. (1) lit. b), t) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea privind descentralizarea administrativă nr. 435 din 28 decembrie 2006, art. 36 Cod funciar, art. 512, 514, 572, 573 Cod civil, până la operarea modificărilor introduse prin Lege nr. 133 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 1 martie 2019, art. 7 alin. (2), 38, 83, 85 alin. (1) lit. f), 166 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârât a datoriei în sumă de 136 347,57 de lei pentru folosirea pământului, a datoriei în sumă de 9 030 de lei cu titlu de impozit funciar și încasarea de la pârât a taxei de stat în beneficiul statului.

La 5 mai 2016, Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Corina Digore a depus cerere reconvențională împotriva Primăriei orașului Cimișlia cu privire la obligarea încheierii contractelor de arendă a terenurilor agricole, proprietate publică.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 21 octombrie 2013, a participat la licitația publică cu strigare și reducere pentru arendarea terenurilor agricole, proprietate publică locală a Primăriei orașului Cimișlia.

Conform proceselor-verbale nr. 19a și 21a din 21 octombrie 2013, i-au fost adjudecate terenurile agricole cu conturul nr. 1070, suprafața de 14 ha și conturul 502, suprafața de 70 ha.

Cu referire la prevederile pct. 33 din Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, dânsul trebuia să achite avansul prețului arendei în valoare de 33 682,50 de lei, în această sumă urmând a fi inclusă și plata plătită de el în sumă de 6 129,71 de lei drept acout pentru participare la licitație.

A subliniat că nu a reușit să achite în avans restul chiriei pentru 3 luni, deoarece a fost nevoit să plece peste hotarele țării.

Astfel, la 2 iunie 2014, prin notificarea Primăriei orașului Cimișlia nr. 786, i s-a comunicat că dânsul urmează să achite plata arendei terenurilor respective în volumul necesar, pentru semnarea contractelor în termen de până la 8 iunie 2014.

Ca urmare, la 6 iunie 2014, în prezența președintelui Comisiei de licitație, Sergiu Vîrlan, dânsul a depus o cerere nedată, prin care a solicitat permisiunea de a achita plata avansului pentru arendă cu termenul depășit și încheierea contractelor de arendă.

Cererea respectivă a fost scrisă la 6 iunie 2014, fără indicarea datei, însă din motive necunoscute a fost datată cu 4 mai 2015, fapt care i-a devenit cunoscut în instanța de judecată, deja când împotriva sa a fost înaintată acțiunea privind încasarea datoriei.

A accentuat că, în aceeași zi, la 6 iunie 2014, a efectuat restul plății în mărime de 27 572,80 de lei pentru a putea fi încheiate contractele de arendă, așa cum și a fost menționat în notificarea Primăriei orașului Cimișlia, însă contractele de arendă nu au fost încheiate.

A reiterat că la 2 septembrie 2015, a mai achitat în contul Primăriei orașului Cimișlia suma de 70 000 de lei, iar la 25 noiembrie 2015, din nou a depus o cerere în adresa Primăriei orașului Cimișlia, solicitând încheierea contractelor de arendă a terenurilor agricole, cu suprafața reală adjudecată stabilită prin măsurări și stabilirea graficului de achitare a arendei terenurilor agricole.

Prin cererea respectivă dânsul a solicitat stabilirea suprafețelor reale a terenului agricol, deoarece suprafețele adjudecate ale terenurilor de 70 ha și 14 ha nu corespund realității. Din terenul cu suprafața de 70 ha, conturul nr. 502, suprafața de 10 ha este transmisă și folosită de către o altă persoană și anume, A. Vacarciuc, iar din restul 60 ha o parte semnificativă este inutilizabilă, fiind constituită din mlaștină.

A invocat că aceste vicii nu au fost indicate în cadrul licitației din 21 octombrie 2013.

A mai notat că și terenul de 14 ha, conturul nr. 1070, nu corespunde datelor indicate la licitație, constituind în realitate suprafața de 10 ha.

Prin răspunsul Primăriei orașului Cimișlia nr. 10 din 6 ianuarie 2016, a fost informat că contractul de arendă nu a fost încheiat între părți, deoarece în termenul de 15 zile plata de arendă pentru perioada de 3 luni nu a fost achitată. Totodată,

solicitarea de a fi stabilit un grafic de achitări pentru perioada de folosință 2014-2015 poate fi considerată ca o lipsa de respect, iar neachitarea datoriei face ca primăria să se adreseze în instanța de judecată pentru încasarea silită a datoriei.

A considerat că Primăria orașului Cimișlia nu a fost predispusă să soluționeze problema pe cale amiabilă considerând situația creată drept lipsă de respect din partea lui, neluând în considerație că dânsul a achitat suma menționată drept avans pentru arendă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 514, 572 Cod civil, până la operarea modificărilor introduse prin Lege nr. 133 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative din 15 noiembrie 2018, în vigoare din 1 martie 2019, art. 166-167, 173 CPC, art. 21 Cod funciar, art. 2, 6, 10, 16, 19 din Legea nr. 198-XV din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură.

A solicitat admiterea cererii reconvenționale, respingerea acțiunii inițiale, obligarea Primăriei orașului Cimișlia de a încheia cu el contractele de arendă a terenurilor agricole înregistrate cu conturul 502, suprafața 70 ha și conturul 1070 cu suprafața de 14 ha proprietate publică locală.

Pe parcursul examinării cauzei, Primăria orașului Cimișlia a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la Pavel Prisăcaru a datoriei în sumă de 129 639,88 de lei pentru folosirea terenurilor agricole proprietate publică, a datoriei în sumă de 8 798,56 de lei cu titlu de impozit funciar și încasarea de la pârât a taxei de stat în beneficiul statului.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Primăria orașului Cimișlia ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă acțiunea reconvențională înaintată de Pavel Prisăcaru.

A fost obligată Primăria orașului Cimișlia de a încheia cu Pavel Prisăcaru contractele de arendă a terenului public (pășuni) din extravilanul or. Cimișlia, contur 1070, bonit. 65 din fondul de rezervă, în scop agricol cu suprafața de 14,0 ha și a terenului public (pășuni) din extravilanul or. Cimișlia, contur 502, bonit. 35 din fondul de rezervă, în scop agricol cu suprafața de 70,0 ha.

Prin decizia din 4 octombrie 2017 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea de apel depusă de Primarul or. Cimișlia, Gheorghe Răileanu, casată integral hotărârea din 28 aprilie 2017 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 3 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, au fost atrași din oficiu în proces în calitate de intervenienți accesorii Consiliul raional Cimișlia și SRL „Agrovalion”.

Prin încheierea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Consiliul orașenesc Cimișlia.

Prin hotărârea din 5 decembrie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Primăriei orașului Cimișlia ca neîntemeiată.

A fost încasată de la Primăria orașului Cimișlia în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4 153,15 de lei.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de Pavel Prisăcaru ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a relevat că Pavel Prisăcaru urma să achite avansul prețului arendei în valoare de 33 692,50 de lei, sumă în care era inclusă și plata pentru acot în mărime de 6 129,71 de lei, achitată de către pârât pentru participare la licitație, însă ultimul a achitat suma rămasă pentru plata avansului arendei în mărime de 27 572,80 de lei abia la 6 iunie 2014, după mai multe solicitări a primarului de restituire a sumei avansului.

Prima instanță a reținut că în caz de neachitare în termenele stabilite, vânzătorul are dreptul să anuleze rezultatele licitației prin emiterea unui ordin, iar în cazul bunurilor proprietate a unităților administrativ-teritoriale prin adoptarea unei decizii, copiile acestora se transmit cumpărătorului, fapt pe care Primăria orașului Cimișlia nu l-a făcut.

Astfel, prima instanță a constatat că Primăria orașului Cimișlia, în termen de 7 zile de la momentul desfășurării licitației în lipsa achitării integrale a bunurilor adjudecate de către Pavel Prisăcaru, urma să anuleze rezultatele licitației și să scoată din nou bunurile la o altă licitație.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că lipsește actul juridic care ar îndreptăți și justifica Primăria orașului Cimișlia de a solicita încasarea silită a unor datorii de la Pavel Prisăcaru în urma folosirii terenurilor agricole, proprietate privată a administrației publice locale.

În consecință, prima instanță a ajuns la concluzia de a respinge atât acțiunea inițială, cât și acțiunea reconvențională.

Prin decizia din 3 septembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul declarat de reprezentanții Primăriei orașului Cimișlia, Aliona Sîrbu și Gheorghe Răileanu, casată parțial hotărârea din 5 decembrie 2018 a Judecătoriei Cimișlia sediul central în partea respingerii acțiunii Primăriei orașului Cimișlia și încasării taxei de stat de la Primăria orașului Cimișlia și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea Primăriei orașului Cimișlia.

A fost încasată de la Pavel Prisăcaru în beneficiul Primăriei orașului Cimișlia suma de 129 639,88 de lei cu titlu de plată pentru folosirea terenurilor proprietate publică și suma de 8 798,56 de lei cu titlu de impozit funciar, iar în total suma de 138 438,52 de lei.

A fost încasată de la Pavel Prisăcaru în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 4 153 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, chiar și în lipsa contractului de arendă a terenurilor agricole, faptul folosirii terenurilor agricole de către Pavel Prisăcaru a avut loc, ceea ce a fost confirmat de ambele părți.

Respectiv, instanța de apel a conchis că temei pentru încasarea plății de arendă a terenurilor agricole de la Pavel Prisăcaru cu siguranță există.

Totodată, instanța de apel a menționat că Pavel Prisăcaru a achitat o sumă considerabilă și anume, 103 702,50 de lei pentru folosirea terenurilor agricole, iar faptul că această sumă a fost achitată anume pentru folosirea terenurilor agricole a fost confirmat în mod expres, în ședința instanței de apel, de către reprezentantul primăriei.

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că Primăria orașului Cimișlia a avut temeieri suficiente privind încasarea datoriei pentru folosirea terenurilor agricole.

La 26 noiembrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi a declarat recurs împotriva deciziei din 3 septembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și pasibilă anulării, deoarece instanța de apel nu a aplicat prevederile Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009.

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (2) din Regulamentul menționat, a specificat că terenurile agricole scoase la licitație nu au fost formate, nu sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile ca bunuri separate, cu indicarea proprietarului, astfel primăria a scos la licitație niște bunuri inexistente, or, potrivit art. 321 alin. (2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în Registrul bunurilor imobile.

A remarcat că acest fapt a fost confirmat în instanța de judecată și de către Ana Durlescu, specialist al Primăriei orașului Cimișlia, circumstanță care însă nu a fost examinată de către instanța de apel.

Reieșind din prevederile art. 16 alin. (2) și 19 alin. (2), (3) din Legea cu privire la arenda în agricultură nr. 198 din 15 mai 2003, a evidențiat că Primăria orașului Cimișlia era obligată să familiarizeze participanții cu privire la calitatea și cantitatea bunurilor expuse la licitație, viciile bunurilor, planul geometric al lotului de pământ, schema topogeodezică, ce confirmă înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunului respectiv.

A remarcat că primăria nu a respectat aceste rigori ale legii, dar și mai grav este faptul că toate terenurile agricole adjudecate la licitația din 21 octombrie 2013 nu sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

Pretențiile Primăriei orașului Cimișlia se bazează pe procesul-verbal nr. 19a din 21 octombrie 2013 privind darea în arendă prin licitație a terenului agricol cu suprafața de 14.0 ha și procesul-verbal nr. 21a din 21 octombrie 2013 privind darea în arendă prin licitație a terenului agricol cu suprafața de 70 ha, notificarea nr. 786 din 2 iunie 2014, actul de constatare din 8 iulie 2015, actul de constatare din 28 octombrie 2013, planul cadastral din 13 decembrie 2013, informația privind încasarea veniturilor la conturile bancare pentru perioada 1 ianuarie 2014 - 20 ianuarie 2015 care confirmă că dânsul a achitat suma totală de 103 702,51 de lei.

Astfel, Primăria orașului Cimișlia solicită încasarea silită de la el a plății arendei terenului agricol proprietate publică în lipsa vreunui temei legal.

Având în vedere prevederile art. 2, 6 alin. (1), 10 alin. (4), (5) și 19 din Legea cu privire la arenda în agricultură, a subliniat că în lipsa contractelor de arendă nu există vreun temei legal al Primăriei orașului Cimișlia să solicite încasarea cărorva plăți din contul lui, în special, în situația în care toate măsurările suprafețelor terenurilor sunt incerte.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 septembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 239 vol. II), fiind recepționată de reprezentantul recurentului, avocatul Vladislav Berezovschi la 26 septembrie 2019, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 245 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 noiembrie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Pavel Prisăcaru, reprezentat de avocatul Vladislav Berezovschi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru